

не забѣлѣзва за такъво едно чудовище, но казва само че е направилъ единъ пътъ на едно мѣсто наречено Стѣлбата ¹, и мина той като трѣгна отъ Фисилида ²; и по тѣзи причина остана въ онии градъ нѣколко дѣна. Тогавъ като виде на пазартъ една статуя на Теодекта ³, който бѣше отъ сѣщия градъ а умрялъ, та Александръ слѣдъ като вечера, дойде съ голѣмо тържество до статуята, и хвана да хвърля върхъ нея венци, като даде на философътъ приличната почетъ, заради философията му, Аристотела и за сношението, което е ималъ съ него въ врѣме на ученическитѣ си животъ.

§ 18. А слѣдъ това съкруши Писидийскитѣ ⁴ въстанници, и покори Фригия, и взѣ градътъ Гордий за който се казваше че бѣше столицата на старий Мида ⁵, та тамъ Александръ виде една колесница на нѣкой си одавнашенъ царъ Гордий, че при нея имало и единъ хомѣтъ съ многозавързанъ възель. А той бѣше чулъ едно

1) Едно много мѣсто за минувание даже и днесъ се казува „лопата скала.“

2) Градъ на Лиция, при Намфилия.

3) Филосовъ и поетъ, който бѣше ученикъ на Исократъ, Платона и на Аристотела.

4) Писидия, областъ която се намираше на сѣверъ отъ Намфилия. А Фригия още по на сѣверъ, въ срѣдата на Мала Азия.

5) За когото се казваше че ужъ е ималъ тѣй да кажемъ магарешки уши.